

Bab I Esrar

– İbrahim Kilik · 17 Aralık 2009

Yüzün sürmek için bir eşik ararken derviş.
Hak nasip eylemiş de bab-ı esrara ermiş.

Semain kucağında kanatlanmış hep arşa.
Gönlünü cananına nefsinin sele vermiş.

Saklamış esrarını gönlündeki yaranın.
Nefsinde gül kurutmuş derdi bağrına sermiş.

Çölde dudaklar kuru hep özlerken yağmuru.
Ruhunun ikliminde huzur yeli esermiş.

Özünde toplamış o sevginin öz suyunu.
Kucak açmış herkese insan yermeyi yermiş.

Ne renk ne ırka bakar dostluk ateşi yakar.
Onun saf dünyasında değer gerçek değermiş.

Gönül dağırcığında ne varsa halka saçar,
Bulunca dağıtır da bulmazsa şükredermiş.

Dert bağrında yuvalı hâli bilinmeyen sır.
Sual eyleyene "bu da geçer yahu!" dermiş.
Ankara,17.12.2009 İ.K